

afvigende Mening. (Udbrydelse af Bøffen.) Jeg beder det ærede Medlem at vente, indtil jeg har nævnt, hvilket Spørgsmaal det er, saa vil han maatte bedre kunne følge mig. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var i den Grad uenig med den ærede Ordfører, at jeg egentlig ikke kan fatte, hvorledes disse to Medlemmer have kunnet underskrive den samme Betænkning. Jeg sigter herved til det om Kjøbenhavns Søbefæstning. Som bekendt er der af Regjeringen foreslaaet et stærkt Fort paa Middeldgrundens Nordspids. Man har ment — jeg indrømmer, at det kun er af Hensyn til Befæstningen — at man skulde kunde indstrænge sine Fordringer, men i Betænkningen siges det, og det er ogsaa udtalt af den ærede Ordfører, at det nu foreslaaede er aldeles utilstrækkeligt, at der ibetmindste maa eet Fort til. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som formodentlig allerede nu ogsaa vil begynde at tage Afstand fra Kjøbenhavns Søbefæstning, fremstillede derimod Sagen anderledes. Han sagde, at vi maatte betænke, at Kjøbenhavn jo allerede var befæstet mod Søsiden, og som Støtte derfor anførte han Udtalelser fra den forrige Krigsminister, General Kauffmann, hvis Sagkundskab han i høi Grad roste, hvad jeg naturligtvis fuldt kan slutte mig til. Jeg maa imidlertid bemærke, at der her foreligger et Punkt, som angaar Skibe og Skibes Brug fuldt saavel som Forters Brug, og at jeg derfor i al Beskedenhed ogsaa maa tiltro mig selv lidt Sagkundskab i saa Henseende. Forøvrigt er jeg i det Væsentlige ingenlunde uenig med General Kauffmann i dette Punkt. Jeg er enig med ham i, at det er ganske fortrinlige Kanoner, vi have faaet, og at det i det Hele taget i Grunden er dem, som give Søbefæstningen dens væsentligste Betydning; men paa den anden Side forekommer det mig, at disse Kanoners virkelige Værd vovede lidt vel stærkt under Debattens Gang, og jeg tror, at jeg ikke var den Eneste, som fandt det. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremhævede, at General Kauffmann havde sagt, at, naar man fik disse Kanoner, saa kunde Fjenden ikke udføre et virksomt Bombardement imod Kjøbenhavn fra Søsiden. Jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig at oplæse den mest fylbdige Udtalelse, som er fremkommen fra General Kauffmann om disse Kanoner, hvori han ogsaa omtrent siger det Samme, men hvoraf man dog vil se, at Meningen er den, at ingenlunde Alt er opnaaet ved Anskaffelsen af disse Kanoner. Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse denne Udtalelse, som findes i Folketingsstidenden for

1878—79, Sp. 573—74. General Kauffmann udtalte sig som følger: „Af de ca. 2¹/₄ Mill. Kr., der ønskes extraordinært bevilgede, ere over 1¹/₂ Mill. bestemte til Anskaffelsen af Skjuts til Sø- og Kystforsvaret, og deriblandt findes enkelte meget store Kanoner. De ere rigtignok ogsaa meget dyre, men de have en saadan Studsikkerhed, en saa overordentlig Rækkeevne, en saa forbausende ballistisk Effekt, det vil sige, ere saa stærkt pantserbrydende, at de formaa at holde selv stærke fjendtlige Pantserfibe i stor Afstand fra de havende Forter, der unegtelig ligge for tæt ved Kjøbenhavn. Naar de saaledes nogenlunde kunne holde det nærmeste Jærband rent for fjendtlige Pantserfibe, frembringes derved allerede et stort Resultat. Man vilde da med No kunne optage en Kamp med selv en stærk fjendtlig Pantserlaade, ja endog kunne forhindre ethvert meget virksomt Bombardement mod Kjøbenhavn. Dette er unegtelig et stort Gode. Ved et virksomt Bombardement fortaar jeg et saadant, som tvinger os til at falde tilsoie. Jeg vil ikke negte, at, selv om vi faae store kraftige Kanoner, vil der endnu altid fra enkelte Skibe og paa meget stor Afstand kunne kastes Projektiler ind i Byen, og de ville unegtelig, der hvor de træffe, anrette bethdelig Ødelæggelse, men ingenlunde en saadan, at man behøver at tage stort Hensyn til den, ingenlunde en saadan, at den skulde kunne tvinge os til at falde tilsoie. Dette Resultat er saa stort, at man maa erkjende, at Forlangendet er retfærdigt og billigt, særlig, naar man ser hen til, at, naar vi engang med Tiden, som jeg allerede har berørt, faae nogle fremstødte Forter, vil Antallet af disse væsentlig kunne indskræntes, netop fordi man nu har saa virksomme Kanoner. Man vil nemlig da kunne nøies med eet, høist to Forter.“ Det vil altsaa ses, at General Kauffmann fuldstændig jamstemmer i, at de nuværende Forter ligge for nær ved Kjøbenhavn, samt udtaler, at, naar man skal bygge nye Forter, vil man kunne nøies med eet istedetfor to. Men det er netop det, Regjeringen har gjort. De citerede Udtalelser af General Kauffmann ere altsaa ikke fuldt saa beroligende som dem, der saldt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i Lørdags. For det Første definerede General Kauffmann et virksomt Bombardement, som et, „der tvinger En til at falde til Joie“, og andetsteds som et, „der foranlediger saadan Ildbrand, at man ikke er istand til at slukke den“. Vi se altsaa, at de omtalte Kanoner vel kunne beskytte mod et meget virksomt Bombardement, men at man dog kunde ønske en virksommere Beskyttelse, og